

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกล่าวหา กล่าวโทษ

หรือสอบสวนผู้ประกอบโรคศิลปะ

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๑๓ (๒) และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกล่าวหา กล่าวโทษ หรือสอบสวน ผู้ประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ความผิด” หมายความว่า การกระทำของผู้ประกอบโรคศิลปะที่ฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ หรือประพฤติดัดข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบโรคศิลปะตามมาตรา ๓๗ หรือประพฤติดัดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒

“คำกล่าวหา” หมายความว่า เรื่องที่ผู้ได้รับความเสียหายได้กล่าวหา ต่อคณะกรรมการวิชาชีพตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่ามีผู้ประกอบโรคศิลปะกระทำความผิดซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

“คำกล่าวโทษ” หมายความว่า เรื่องที่กรรมการวิชาชีพหรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวโทษต่อคณะกรรมการวิชาชีพตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่ามีผู้ประกอบโรคศิลปะกระทำความผิด และการกล่าวโทษเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐาน และการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนได้ทำไปตามอำนาจหน้าที่ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์การกระทำที่เป็นความผิดรวมถึงการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษหรือพยานตลอดจนบันทึกคำกล่าวหา หรือคำกล่าวโทษด้วย

“สำนวนการสอบสวน” หมายความว่า บันทึกหรือเอกสารใดที่คณะกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนจัดไว้เป็นหลักฐานแห่งรายละเอียดทั้งหลายในการสอบสวนผู้ประกอบโรคศิลปะที่กระทำความผิด รวมถึงการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษหรือพยานตลอดจนบันทึกคำกล่าวหา หรือคำกล่าวโทษด้วย

“พยานหลักฐาน” หมายความว่า พยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานบุคคล ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๑

การกล่าวหาหรือกล่าวโทษ

ข้อ ๔ ผู้เสียหายที่จะกล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษที่จะกล่าวโทษผู้ประกอบ
โรคศิลปะผู้ใดให้ทำคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อแล้ว
ยื่นต่อคณะกรรมการวิชาชีพที่กองการประกอบโรคศิลปะโดยยื่นด้วยตนเองหรือ
ส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะในฐานะกรรมการและ
เลขานุการเสนอเรื่องการกล่าวหาหรือกล่าวโทษต่อคณะกรรมการวิชาชีพ เพื่อพิจารณา
โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๖ การถอนคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษนั้น ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
แล้วแต่กรณี ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อยื่นต่อคณะกรรมการวิชาชีพที่กองการ
ประกอบโรคศิลปะ โดยยื่นด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุ
ให้ระงับการสอบสวน

หมวด ๒

อายุความในการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ

ข้อ ๗ สิทธิในการกล่าวหาหรือกล่าวโทษสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษ
รู้เรื่องและรู้ตัวผู้ประพฤติดัง

(๒) เมื่อเกินสามปี นับแต่วันที่มีการกระทำความผิด

หมวด ๓

การสืบสวน

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการวิชาชีพได้รับคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษแล้ว
คณะกรรมการวิชาชีพอาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริง
เพื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามที่ปรากฏในคำกล่าวหา หรือคำกล่าวโทษ

ในกรณีแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริง ตามวรรคหนึ่ง
ให้คณะกรรมการวิชาชีพแต่ละสาขาแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยหนึ่งคณะ
ในแต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการวิชาชีพไม่น้อยกว่าสามคนและแต่งตั้งคนหนึ่ง
เป็นประธาน

ข้อ ๙ คณะกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริง มีหน้าที่สืบสวน
แสวงหาข้อเท็จจริงแห่งกรณีที่มีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ เพื่อที่จะแสดงให้เห็น
พฤติกรรมการของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่ามีมูลหรือไม่ แล้วให้สรุปความเห็น
เสนอต่อคณะกรรมการวิชาชีพ เพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๐ ในการเสนอรายงานความเห็นต่อคณะกรรมการวิชาชีพว่ากรณีมีมูล
หรือไม่ให้ถือตามความเห็นของคณะกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริงฝ่าย
ข้างมาก

ในกรณีที่อนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริงผู้ใด มีความเห็นแตกต่างไปจากอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริงฝ่ายข้างมาก และต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๑๑ รายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบข้อเท็จจริงที่เสนอต่อคณะกรรมการวิชาชีพอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่สรุปรายงาน และความเห็น
- (๒) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบโรคศิลปะที่ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวโทษ
- (๓) พฤติกรรมโดยย่อของผู้ประกอบโรคศิลปะที่ปรากฏในคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษ
- (๔) หลักฐานที่รวบรวมมาได้
- (๕) ความเห็นพร้อมทั้งเหตุผลที่แสดงว่าพฤติกรรมของผู้ประกอบโรคศิลปะที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษใน (๓) มีมูลหรือไม่
- (๖) ความเห็นแย้งของอนุกรรมการวิชาชีพ (ถ้ามี)

หมวด ๔

คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการวิชาชีพแต่ละสาขาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคณะ ในแต่ละคณะประกอบด้วยอนุกรรมการวิชาชีพไม่น้อยกว่าสามคนและแต่งตั้งคนหนึ่งเป็นประธาน

ข้อ ๑๓ อนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๕๒ ยกเว้นอนุกรรมการวิชาชีพที่เป็นเลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการของคณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน หรือบุคคลใด ที่เชิญมาเป็นอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

(๒) เป็นผู้ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะในสาขานั้น ๆ

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

ข้อ ๑๔ ให้คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการสอบสวนการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ

(๒) ออกหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ ผู้เสียหายหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการ ของคณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

(๓) สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็น ต่อคณะกรรมการวิชาชีพเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๕

การสอบสวน

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการวิชาชีพพิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูล ให้กรรมการ และเลขานุการของคณะกรรมการวิชาชีพส่งเรื่องดังกล่าวให้ประธานอนุกรรมการวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่สอบสวนโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๖ ให้ประธานอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนออกหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่อง ที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ข้อ ๑๗ การออกหนังสือเรียก ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ผู้เสียหาย หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำตามข้อ ๑๔ (๒) ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ การออกหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็น ตามข้อ ๑๔ (๒) ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ การส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ การส่งหนังสือเรียก มาให้ถ้อยคำหรือการส่งหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็น ให้ส่งแก่ ผู้นั้นตามที่อยู่ที่ปรากฏในทะเบียนผู้ประกอบการโรคศิลปะหรือในทะเบียนราษฎรโดยส่ง ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ มีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยาน หลักฐานใดๆ มาให้คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการ วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธาน อนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการ วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนขยายให้

ข้อ ๒๑ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ไม่มาให้คณะอนุกรรมการวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่สอบสวนทำการสอบสวน ณ สถานที่ วัน เดือน ปี และเวลาที่แจ้ง

ให้ทราบในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ หรือภายในกำหนดเวลาที่ได้ขยายให้ หรือไม่ทำคำชี้แจงหรือไม่นำพยานหลักฐานใดๆ ตามข้อ ๒๐ ให้คณะอนุกรรมการ วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปตามพยานหลักฐานที่มีอยู่ เว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจจะก้าวล่วงเสียได้ และผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ได้แจ้งแล้วก็ให้ขยายเวลาได้อีกตามสมควร

ข้อ ๒๒ ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ให้คณะอนุกรรมการ วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ถามชื่อตัว ชื่อสกุล และแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่าถ้อยคำที่ได้ให้ไว้ อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาการกระทำความผิดได้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวโทษเต็มใจให้การอย่างใดก็ให้จดคำให้การไว้ แต่ถ้าไม่เต็มใจให้การก็ให้ บันทึกไว้ด้วย

ข้อ ๒๓ ผู้เสียหาย หรือบุคคลใดๆ ที่ถูกเรียกมาให้ถ้อยคำ ให้คณะอนุกรรมการ วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนถามปากคำบุคคลนั้นไว้

การถามปากคำตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน จะให้ผู้ให้ถ้อยคำสาบานหรือปฏิญาณตัวเสียก่อนก็ได้

ห้ามมิให้คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญากับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษหรือ ผู้มาให้ถ้อยคำ เพื่อจูงใจให้เขาให้การหรือไม่ให้การหรือเพื่อให้ถ้อยคำหรือไม่ให้ถ้อยคำ ใดๆ ในเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ

ข้อ ๒๔ การสอบสวนให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้าจำเป็นต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษา ต่างประเทศหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยจะใช้ล่ามแปลก็ได้

ก่อนที่ล่ําจะทำหน้าที่แปล ล่ําต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจจะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

เมื่อมีล่ําแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่นๆ ล่ําต้องแปลให้ถูกต้องและให้ล่ําลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๒๕ ส่วนวนการสอบสวน ต้องระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่จัดทำ นาม และตำแหน่งของผู้ทำบันทึก และอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนทุกคน ลงลายมือชื่อรับรองไว้ในส่วนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๖ คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน เมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้สรุปการสอบสวน รวบรวมเอกสารพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งความเห็นและเสนอส่วนวนการสอบสวนต่อคณะกรรมการวิชาชีพ โดยไม่ชักช้า เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

หมวด ๖

การพิจารณาของคณะกรรมการวิชาชีพ

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการวิชาชีพได้รับส่วนวนการสอบสวน และความเห็นของคณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการวิชาชีพพิจารณาส่วนวนการสอบสวนและวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า

ถ้าเห็นว่าส่วนวนการสอบสวนยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัย หรือจะต้องมีพยานหลักฐานเพิ่มเติม ก็ให้ส่งกลับไปยังคณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวนเพื่อทำการสอบสวนหรือหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม

ถ้าเห็นว่าสำนวนการสอบสวนสมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัย ให้คณะกรรมการ
วิชาชีพวินิจฉัย ดังนี้

- (๑) ยกคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษ
- (๒) ลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
 - (ก) ว่ากล่าวตักเตือน
 - (ข) ภาคทัณฑ์
 - (ค) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
 - (ง) เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวิชาชีพตามข้อ ๒๗ ให้ทำเป็นหนังสือ
พร้อมด้วยเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญและข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา
และข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยและต้องลงลายมือชื่อกรรมการวิชาชีพที่
วินิจฉัย และมาประชุมในวาระนั้น

ข้อ ๒๙ ให้ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการวิชาชีพ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ และคณะกรรมการ
การประกอบโรคศิลปะเพื่อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ที่มีคำวินิจฉัย รวมทั้งให้บันทึก
ข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบโรคศิลปะ

ให้ผู้ได้รับวินิจฉัยลงโทษตามข้อ ๒๗ (๒) (ก) และ (ง) มีสิทธิอุทธรณ์
เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะได้ ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราช
บัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง

ข้อ ๓๐ การดำเนินการใดๆ ที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ให้นำ
บทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สุดารัตน์ เกตุราพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

เลขที่.....

กองการประกอบโรคศิลปะ

วันที่เดือนพ.ศ.

ระหว่างผู้กล่าวหา หรือผู้กล่าวโทษ

.....ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวโทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ
พ.ศ. 2542

ให้ออกหนังสือแจ้งถึง.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่ ซอย/ตรอก..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ด้วยประธานอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ขอแจ้งข้อกล่าวหา หรือข้อ
กล่าวโทษ ว่าท่าน
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้ออกหนังสือแจ้ง

(.....)

ประธานอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

หนังสือเรียก

เลขที่

กองการประกอบโรคศิลปะ

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ระหว่างผู้กล่าวหา หรือผู้กล่าวโทษ

.....ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวโทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 มาตรา 28 และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2542

ให้ออกหนังสือเรียกถึง.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย/ตรอก.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ซึ่งเป็น ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวโทษ ผู้เสียหาย บุคคลใดๆ

เรื่อง.....
.....
.....

จึงขอให้ ท่าน ไปชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ณ ห้องประชุม

ในวันที่เดือน.....พ.ศ. เวลา.....น.

.....ผู้ออกหมายเรียก

(.....)

ประธานอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

หมายเหตุ หากท่านไม่ไปชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือเรียก จะมีความผิดตามมาตรา 56 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ใบรับหนังสือเรียก

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ได้รับหนังสือเรียกของประธาน
อนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ตามหนังสือเรียกเลขที่.....
ซึ่งกำหนดให้ข้าพเจ้า ไป ณ ห้องประชุม.....
.....
ในวันที่เดือน.....พ.ศ. เวลา.....น. ไว้แล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับหนังสือเรียก
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ส่งใบรับหนังสือเรียก
(.....)

(โปรดส่งใบรับหนังสือเรียก กลับไปยังกองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
กระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000)

หนังสือแจ้งให้ส่งพยานหลักฐาน

เลขที่

กองการประกอบโรคศิลปะ

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ระหว่างผู้กล่าวหา หรือผู้กล่าวโทษ
.....ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวโทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 มาตรา 28 และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2542

ให้ออกหนังสือแจ้งถึง.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย/ตรอก.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ด้วย.....
ได้อ้าง.....

ซึ่งมีอยู่ที่ท่าน เป็นพยานหลักฐาน ตาม คำกล่าวหา หรือ คำกล่าวโทษ เรื่อง

จึงขอให้ ท่านส่ง.....

ดังกล่าว ไปยัง คณะอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ณ

กระทรวงสาธารณสุข อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ก่อนวันที่เดือน.....พ.ศ.เวลาน.
เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

.....ผู้ออกหนังสือแจ้ง
(.....)
ประธานอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

หมายเหตุ หากท่านไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุที่จำเป็นแก่การดำเนินการตามหนังสือแจ้ง
จะมีความผิดตามมาตรา 56 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ใบรับหนังสือแจ้งให้ส่งพยานหลักฐาน

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ได้รับหนังสือแจ้งให้

ส่งพยานหลักฐานของประธานอนุกรรมการวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่สอบสวน ตามหนังสือแจ้งให้ส่ง
พยานหลักฐานเลขที่.....ซึ่งกำหนดให้ข้าพเจ้าส่ง.....

.....ไปประกอบการดำเนินตามคำกล่าวหา หรือคำกล่าวโทษดังกล่าว
ก่อนวันที่.....เดือน..... เวลาน. ไว้แล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับหนังสือแจ้ง

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ส่งใบรับหนังสือแจ้ง

(.....)

(โปรดส่งใบรับหนังสือแจ้งให้ส่งพยานหลักฐาน กลับไปยังกองการประกอบโรคศิลปะ
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000)